

A MEGKÍSÉRTÉS
P. Barsi Balázs ofm konferenciabeszéde

Krisztusban Kedves Testvéreim!

Napjainkban beteljesedik Ámosz próféta jóvendölése: "Igen - jönnek napok - mondja az Úr, az Isten - amikor éhséget bocsájtok a földre. Éhséget, de nem kenyérre, szomjúságot, de nem vízre, hanem az Úr szavának a hallgatására".

Ahogy sodródunk az ezredvég felé, amely félelmetes élmény lesz, mert meg fogjuk tapasztalni a mulandóságot, egyre erősebb vágy támad az emberekben az örökkévalók után. Csakhogy ezt a nagy vágyat is képes megrontani az a szellem, aki Urunk Jézust megkísértette.

A Máté és a Lukács Evangélium három kísértésről beszél, mert három emberi képességről van szó.

A test kívánságáról, a létfenntartásról. A szemek kívánságáról, a birtoklásról, a bírvágyról, és az élet kevélységéről. De ha enged az ember ezeknek a kísértéseknek, akkor a három kísértésből csak két csapda marad. Vagy a materializmus, vagy a spiritualizmus. Amelyet azután egy fölszólítás követ, amely betéti a bünt és véglegessé teszi: "Vesd le magad!" Az öngyilkosság.

Láttuk, hogy nagyjából lefutott a materializmus kísértése. Nyomában megjelenik az örökkévalókra, az isteni világra való vágyakozás. Különösen a fiatalságban. De mindjárt ott van a sátán, hogy megrontsa ezt a tiszta vágyat, és sokakban meg is rontja. A spiritualizmus csapda. Az, ami ma játszódik le szemünk előtt, az az örült vallásos keresés, már maga egy csapdában való vergődés. És már megjelenik az utolsó fázis is: "Vesd le magad!". Vannak országok, ahol az eutanáziát megengedték. Tehát mindenki akkor fejezi be életét, amikor akarja. Ez a legnagyobb lázadás az Isten ellen, mert az Isten uralma alól így kiveszi magát az ember és önféjű, önhatalmú módon maga értelmezi életét.

Nem az öngyilkos elítélése ez, őt magát nem tudjuk megítélni, de az öngyilkosság a "par excellence" lázadás, az igazi Isten elleni lázadás. És ehhez segédkeznek, azok, akiknek az életet kellene védeni. A sátán már kikezdte az emberi életet a másik oldalról is: itt van az abortusok kérdése. Testvéreim, ez nem megszavazható! A parlament nem illetékes. Ha pedig a két végén, - az életnek a két végén - teljes szabadságunk van, meg fogjuk érni, hogy dicsőíteni fogják az öngyilkosságot. Mindenki akkor zárja le az életét, amikor akarja, mert abszolút joga van önmagához. Nincs joga! Nem vagyunk a saját magunké! Az Istené vagyunk! Pontosan azért megy ki az Úr Jézus a pusztába, hogy visszaverje az öskígyónak ezeket a csábításait, amely a durva materializmus, vagy a spiritualizmus. Mindezek mögött igazában egyetlen kísértés van. A KÍSÉRTÉS! Márk ezért nem beszél se háromról, se kettőről. Vedd kezedbe sorsodat! Ne bízd magadat az Istenre! Ez, amit eddig elmondtam, a kísértés feltérképezése. A sorrend mindig ugyanaz. Most mindegy, hogy hol tartunk, tudjuk, hogy mi következik. Az ördög most belevitte Európát, főleg ezt az északi sávot a spiritualizmusba, a lelkieskedésbe, amely megkerüli a kinyilatkoztatást és törvénytelen módon kutat a túlvilágban, amely szentségtörés. Izraelben ki kellett irtani azt, aki halottlátóhoz vagy jóshoz ment. Ez meggyónandó vétek, testvéreim, mert ez Isten egyetemes uralma elleni legsúlyosabb lázadás. Nem jámbor vallásos cselekedet! Ennél józanabb a materializmus. Figyeljétek csak meg, hogy azután következi egy egyetemes biztatás az öngyilkosságra. Mert a sátán kezdettől fogva gyilkos. És hol áll ma Európa? Az egy igaz Isten elvetése által hagyott űrben millió új istenség jelenik meg. A New Age, eklektikus, álvallási irányzata egybesöpri a bálványokat, és csillogó, millió új bálványt ígér az ifjúságnak. Igenis a szószéknek, az igehirdetésnek feladata elítélni a rosszat. A New Age valláspótlék. Nincsen igazuk azoknak (rájöttem a gyónásokat hallgatva), akik azt mondják: "csak a jót hirdessük és majd pusztul a rossz". Nem igaz! A rosszat meg kell nevezni és el kell ítélni. Ez egy fizetett irányzat. Milliomosok vannak mögötte, hogy a nyugati kereszténységet belülről bomlaszták.

Tessék megkérdezni: Ki fizet benneteket? Tanfolyamaitokat, amelyeket ingyen fölkináltok papoknak?

Az Evangélium utáni tudatalatti vágyakozást, amely a fiatalokban olyan erősen tör elő - a nagy illúziókeltő, a sátán - Galileából Babilon felé téríti el. A Jordántól a Ganges irányába. A fajtogató materializmusból most egy mindenütt jelenlevő spiritualizmusba lépünk. Mivel feladtuk az igazi spiritualitást, a szentségeket, a gyónást meg az áldozást. A cinikus agnoszticizmusból, tehát a mindent tagadásból és kétségbevonásból az önző, egocentrikus miszticizmusba. Mivel hiányzik az igazi misztika (csúfoltuk és kineveltük azokat, akik az élő Isten szerelmében estek), annak silány pótléka, a moslék-miszticizmus kínálkozik.

Figyeljétek csak meg, az újfajta miszticizmus önző. Az én megvalósítását ígéri. Fölbiztatja az embert, hogy egy módszerrel az Istenig eljut. Nincs módszer! Attól, aki egy módszert úgy hirdet, mint ahogy a megfeszített Krisztust kellene hirdetni, mindent elsőprő tűzzel, óvakodjatok! Mert egy módszerben sincs üdvösségünk és semmiféle módszere nincs a kereszténységünknek, amellyel Istenig el lehetne jutni, csak a Jézus Krisztusba vetett hit sötétje. A teljes sötétség, vagyis a teljes hit. A teljes bízalom. - Egy romlandó szekularizációból (figyeljük, csak 20 évvel ezelőtt milyen divat volt követni mindent, ami szent) - most egy reménytelen szakralizációba esünk, az életet teljesen átítató szentmise, a liturgia helyett. fagyos ateizmusból egy forró égővi burjánzó panteizmusba és lélcvándorlásos zavaros mítoszokba keveredünk.

Nem szégyenled magad, Európa?

A Kossuth rádióban kap egy fél órát, hogy elmondja, hogy ő száztizedik életét éli. - És van örült, aki hisz neki. - Nem szégyelljük magunkat, Krisztus után 2000-ben? - Hát örültek gyülekezete lett Európa? - Soha, sehol nem kellett jobban Szent Pál buzdítása, hogy "ne veszítétek el egyhamar józan eszetekeket!". Semmiféle angyalban, semmiféle kinyilatkoztatásban, semmi módszerben nem hiszek, csak a mi Urunk, Jézus Krisztusban. Vallás-ellenes vagyok. **Én az üdvözítő Krisztust ölelem át. Látom az álmisszika roncsolásait emberi pszichékben. Látom azt a deformációt, amit soha nem látok egy szentségeket hittel felvevő keresztény életében.**

Ahelyett, hogy az emberré lett Istent átölelnék, most a fojtogató technokráciával, száraz intellektualizmussal szemben, egy vad irracionálizmusba zuhanunk. Ma mindennek, ami hihetetlen és mindennek, ami örült, a legképtelenebb meséknek is óriási keletje van. Ma a józan tanítástól elfordítják a fülüket az emberek.

Testvéreim, ma a nagy ökumenizmus kellős közepén hadd mondjam el, megnéztem, hogy a mormon vallás hogy jött létre. Örület, hogyan képes ebben hinni az ember? - Amerika mítoszalapítása saját magáról.

Ott, ahol a hit kiapad, feltör a hiszékenység. Ahol eltűnik az istenimádás, az adoráció, megjelenik a babona. A harmadik világot ma a materializmus fenyegeti. Az északi sáv, San Franciscótól Moszkváig a spiritualizmus mocsarába fullad. A szekták elburjánzásába, ezoterikus okkultizmusba, ködös misztikába, a boszorkányság legprimitívebb fajtájába. Európa hatalmas áruház lett, ahol mérgeket árulnak a liberalizmus címkéje alatt, mert mindent szabad.

Egy soha fel nem használt keresztény lelki tartalék helyett hatalmas vad misztikus robbanás fog bekövetkezni.

Mi a teendő? - Megkapaszkodni Jézus Krisztus Istenébe, abba az Istenbe, aki a mennyet és a földet, minden láthatót és láthatatlant teremtett. Azért megy ki Jézus a pusztába, hogy egyedül az Atyával legyen. Ez a keresztény létnek az alaphelyzete. Semmiféle Istennek nem kötelezem el magamat. Semmiféle "izmusnak", csak Jézus Krisztus Istenének és tudom, hogy a láthatatlan világot is Ő teremtette. Az angyalok és a bukott angyalok is csöppnyi kis teremtmények, por és hamu az Isten előtt. Szolgatársaink, arra sem méltók, hogy meghajoljak előttük, ha ők Isten előtt nem hajolnak meg. Jézusnak a nevére rettegve fut a pokol. Most is. Hol lehet ma kiejtteni az Ő nevét hittel? Micsoda hisztéria veszi körül mindazt, ami az Evangélium igaz hirdetése.

Hinni a világteremtő Istenben azt jelenti, hogy hiszem, hogy Vele sem térben, sem időben, sem hatalomban senmi nem fut együtt. Nincs több Isten. Figyeljétek meg az összes most megjelenő örült ezredvégi valláspótlék mögött ott van az az egyetlen vallás, amit a bűnbe esett ember ki tud találni, - a monizmus, mely szerint csak egyetlen valóság van. Isten van, Isten kifejtőződött a világban és te is Isten vagy, sőt, minden Isten, a macska is, meg a többi állat is, és majd egyszer minden visszahúzódik az Istenbe. Ha megfordítod ezt a képletet, mit kapsz meg? A materializmust. Csak anyag van. Az anyagnak a szervezett formája az emberi agy és abban jelenik meg az istenkép. És minden visszahullik majd az anyagba. Tehát micsoda a materializmus? Egy szégyenlős panteista vallás. Ebben a hálóban táncoltatja az ördög Európát. A világ nem Isten! A világ teremtés és az Isten és a világ között mérhetetlen és átjárhatatlan szakadék van. Én Istenhez nem juthatok el, csak akkor, ha Ő lehajol hozzám és fölemel. Csak kegyelem van, csak a szeretet hatalmas drámája van, de átjárálás Istenhez nincsen. Isten nem jobban létezik, mint a világ, hanem szakadék van az Ő léte és a mi létezésünk között. Gyökeresen másképp létezik. Ő Isten, minden istenek fölött. Ez jelenti Jordán pusztasága Jézus számára. A monoteizmus, az egy Istenhit abban áll, hogy nem ismerem el más isteneket. (Egyébként logikátlanosság is azt istennek nevezni, ami alakul, ami hiányokkal van tele, amely össze-vissza formálódik és pusztul.) Valamikor, amikor teológiát kezdtem tanulni, bosszankodtunk, hogy olyan ostobaságokat kell tanulni, mint ennek Valentinusnak a rendszere. Minek kell ezt nekünk tanulni, mikor itt annyi probléma van? Ki hitte volna, hogy ma hasonló tanokkal lehet találkozni. Menekülj tőle! Világcsaládfa, amely Isten kifejlődését mutatja be?! - Iszonyatos roncsolás! Én magamat az

egy Istenre bízom. Ez a megoldás. Jézust arra akarja rávenni az ösklgyő, hogy ne bizza magát az Istenre, hanem állítson össze magának egy kariert. Meg van hozzá a hatalma.

Két történetünk van, testvérek. Van egy külső, emberi történetünk, amely látható és van egy belső, amely láthatatlan. A külső, emberi történetemnek nem vagyok egészen az ura. Események érnek. Embereket ide-oda tesznek. Fölöttünk rendelkeznek. Ez a külső történetem, de nem ez az igaz! De van az embernek egy belső története. És ez a belső történet csak egy lehet annak, aki Krisztus nyomába lép. - **Egészen rábízom magam az Atyaistenre.**

Nézzeitek, normálisan nem lehet létezni anélkül, hogy át ne legyünk élve. De egy ember nem tud minket átölelni, mert valahol kilógunk a kezéből. Csak Isten tud átölelni egészen. Aki nincs mindenestől átölelve, az nem él normális életet.

Az egy örök isteni szeretetbe bele kell vetni magunkat, s ha ezt megtettük, többet nem kell törődni magunkkal. Istennel kell törődni és az Ő dicsőségével. S mondj le arról, hogy bármivé legyél. Kifelé játszd meg. Gyönyörű játék az élet, ha valamit jónak látok, azért harcolok, mindent beleviszek. Belül azonban egyfajta közömbösséggel, távolsággal! Mint ahogy Szent Pál mondja: aki vásárol, mintha meg se tartaná.

Ez a távolságtartás talán megdöbben téged, minthogyha nem lennél igazán a világban. - Jézus így volt a világban, s azt hiszem, mozdított valamit a világ sorsán. És ahogyan rábízta magát az Atyára, hogy ennek az egy Istennek a kezébe tette magát és lesöpörte a sátánt és minden kísértést és az egész szellemi világot. Ezt látjuk a Getszemáni kertben is. - Atyám, a Te akaratom legyen. - Én akarhatok sokmindent, nem láthatom be, ami velem történik. Egyről nem mondok le, hogy a Te akaratom érvényesüljön. S az utolsó szavai között ott van: "Atyám, kezébe ajánlom az én lelkemet!". Ha meg kell halni, hát nem olyan nagy baj az, de arról nem mondok le, hogy mindenestől átölelj. - A vallásos emberek ez a legnagyobb tette, hogy rábizza magát az Istenre, hogy semmi sem akar többé lenni és semmiben sincs benne egészen a lelke. Istenem, csak ilyen szent, közömbös főpapokat és papokat adj nekünk és ilyen híveket, ilyen családapákat és ilyen politikusokat, akik játszanak szigorú szabályok szerint, s nem keverik össze a jót és a rosszat, de belül valami szent közömbösséggel nézik az egészet. Az ő sorsuk az Isten.

Kedves jó testvéreim, mi a megoldás akkor? - Belekapaszkozni Krisztus Urunkba. Hiszen azt mondja róla a zsinat utáni teológia legszebb termése, hogy Jézus Krisztus az Őszentség. - Mit jelent ez? - Mi a szentség? - Látható, fogható jel, amely Isten szeretetét és életét hozza számunkra. Ilyen csak egy van: **Jézus Krisztus!** Róla mondta János evangélista, hogy - az élet ígétét láttuk, sőt kezünkkel tapintottuk és azt hirdettük nektek.

De a mennybemenetelkor nem hagyott árván minket. Ő alapította meg az Egyházat, és az Egyház lett az az Őszentség, azaz egyetlen szentség, vagyis egyetlen jel, amely itt marad a világ végéig, hirdetve, hogy Isten üdvözíteni akar minden embert. Testvércim, minden azon fog eldőlni (hogy mi lesz Európa sorsa, a kereszténység sorsa), hogy az Egyház titkával hogyan birkózunk meg, Ezt kezdte ki legjobban a sátán. Az Egyház nem attól Egyház, hogy szentek vagy nagyon jó emberek vannak benne, hanem attól, hogy Krisztus alapította, az apostolok hirdették, és hogy a római pápa vezeti. Egyetlen püspöki széknek tartották nyilván az egymást követő birtokosait, a római püspöki széknek.

Amikor King Then Mei, 80 éves kínai püspök harminc évi börtön után kijött a szabad életbe és arra akarták rávenni, hogy szakítson a pápával, azt mondta: "Akkor visszamegyek a börtönbe, de Rómát el nem hagyom!". Nézd meg, mi lett azokkal, akik elhagyták Rómát! Nézd meg! Össze-vissza vélekednek még erkölcsi kérdésben is!

Valahol olvastam: Repülön utazik egy apáca, egyik földrészről a másikra. Látja a mellette ülő, hogy a pápáról olvas. Megragadja a kezét: "Én baptista lelkipásztor vagyok, de irigylem a maguk főnökét. A világ lelkiismerete." Hát észnél vagyunk ni, amikor nem figyelünk rá? Mikor ragyogtatta így fel az Isten a pápaságot? - Nemrég olvastam egy baptistáról, akinek gyerekkorában beadták a maszlagot, hogy a Jelenések könyvében szereplő nagy parázna nő Róma, vagyis a római pápaság. Tévedés! A római császárság, amely üldözte a kereszténységet!

Azért megkérdem, micsoda lélek lehet abban az ökumenikus szellemű testvérünkben, aki egy ilyen testvért, mint II. János Pál, antikrisztusnak nevez? Micsoda lélek lakik abban? Hol van itt az igazi ökumenizmus? Az előbb említett baptista becsületből is utánanézett, hogy milyen is ez a katolikus egyház és mit tanít. És áttért, és azt mondta: "Egyedül a szentségei miatt tértem meg".

Jézus itt járt a földön, de az 2000 évvel ezelőtt volt. Most azonban hol van? Bétüben? - Nem! - "Vegyétek és gyétek, ez az én testem." - Ez előtt a kijelentés előtt a történelem meghajol.

Belekapaszkozni ebbe az Őszentségbe, az Egyházzal - Figyeljétek meg, hogy ezen lehet lemérni valaki hitének az épségét, mit tart az Egyházzal és mit tart az Egyház szentségeiről. Hiszen ez a szentség az

üdvösségnek a jele. Az Egyház hét csatómán engedi hozzánk az élet vizét, a szentségek csatómáin. Hogy beszélj te testvérem az Egyházzal? - Szent Pál azt mondta, hogy Jézus életét adta az Egyházzért! Nem azokért a gyülekezetekért, amelyeket most alapítanak meg. Jámor gyülekezetek. Lelkismertüket követik. Isten, biztos, nem fogja őket kizárni az Isten Országából. De itt kontinuitásnak kell lenni. Hát hogy lehet az, hogy 1500 vagy 1970 évig kihagytok a Szentlélek? Sztrájkolt? Az összes pravoszláv templomban leborolnak a Szentség előtt, a római templomokban leborolnak a Szentség előtt. Hát micsoda Szentlélek az és micsoda Isten Fia, aki 2000 éves bálványimádást megenged, és most 2000 év után lesz egy világos fejű prédikátor, aki kitalálja, hogy ezt másképp kell értelmezni.

Itt egy történelemtől súlyos igazsággal állunk szemben! Folyamatossággal, amely soha nem szakad meg. Az egyszerű híveknek a lelkében sem. Hiszen az Egyház az igazság oszlopa.

Testvéreim, mit jelentenek számunkra ezek a szentségek?! A materialista és spiritualista kísértés ellen egyetlen gyógyszer van, hogy bekapaszkodom a szentségekbe.

Hadd beszéljek még egy pár szót az Oltáriszentségről, az Eucharisziáról.

A Szeretet mindig együtt akar lenni azzal, akit szeret. Azért küldte el Isten az Ő Egyszülött Fiát, hogy velünk legyen. És ezt a mennybemenettel megszüntette volna? Hozzászókatott bennünket egy soha meg nem sejtett szerelemhez, azokhoz az együttlétekhöz ott Galilea útjain, hogy azután annál fájóbb sötétségbe zuhanjunk? Shin püspök, a nagy amerikai szónok, bevallotta, hogy főlszentelése óta minden nap egy órát a Szentség előtt töltött. Amikor ezt egy indiai püspök tőle hallotta, elkezdte ő is és ennek már 14 éve. Minden nap egy órát a szentség előtt töltött és azt ajánlja, próbáljuk meg mi is, három hónap múlva mások leszünk. Tapasztalatból mondom, az ember valóban más lesz. Nem lesz jobb okvetlenül, de az biztos, hogy rátalál egy hatalmas szeretetre. Itt van Jézus! Az anyagban, az ostyában, itt! - Ezzel a materializmusnak és spiritualizmusnak a kísértését végleg logyőztük. Az anyag mennyei fényben ragyog, s ugyanakkor nem kellene a látomások. Isten menten meg tőlük! A szentségekkel föl nem ér egyetlen látomás sem. - Itt van Krisztus.

Mit jelent számodra a szentgyónás?

Rómában pár évvel ezelőtt több ezer pap tartott együtt lelkigyakorlatot. (Nagyon-nagyon vigasztaló dolgok is vannak az Egyházban!) A legjobb szónokokat hívták oda és egy indiai püspök azt mondta: hogy egy kábítószeres fiatal elment egy paphoz és azt kérte tőle, hogy imádkozzon fölötte. Ez a pap úgy érezte, hogy ennek a fiúnak meg kellene gyónnia, s rávette, hogy gyónjon meg. Meggyónt, föloldozta, az pedig másnap visszajött négy társával, mert ő tegnap óta nem szedett kábítószert. És ez a négy is megszabadult. A gyónás nem csodagyógyszer. Ez csak mellékhatás, de megszabadít!

Ma jöttem egy lelkigyakorlatról. Micsoda megszabadulásokat láttam testvérek! Amíg vissza tudtak emlékezni, azóta mondták el emberek az életüket, olyan föltárulkozások, hogy az ember bereremeg. És tudom azt, és láttam, megszabadulva távoztak a szobámból és mentek boldogan, mert föloldoztam őket. "Akiknek megbocsátjátok bűncit, meg lesz bocsátva." Mi pedig nem élünk ezzel?! Még mintha fel se fedeztük volna a szentségeket.

Az atomenergia a világ kezdete óta létezett és csak most fedeztük fel.

Valóban élünk-e a szentgyónásnak életet adó és szabadító erejével? És a betegek kenetével? - Testvérek, nem találtam soha olyan beteget, aki a szent kenet után meg ne könnyebbült volna. Addig nem is beszélt a környezetével. Most beszélt velem és megnyugodott. Olyan is volt, aki azt mondta, ez volt életem legboldogabb pillanata. Gyógyulások is voltak, egy összegett asszony lemondott a saját életéről, de én azt mondtam, akkor nem oldoztatam fel, hogyha nem tud megbocsátani azoknak, akik miatt összegett, és ha meg akar halni. S egy hatalmas küzdelem után belegyezett. - Feloldoztam és tenyleg csoda folytán elhagyta a kórházat. De nem arra való a szentség, hogy csodákat műveljünk vele. Többre való: hogy megszabadítson bűncinktől.

Testvéreim, a szentségeket ne cseréljük fel örült látomásokért!

Jézus itt van. Jézus megment bennünket a sötétség hatalmától! Ne bízzatok semmiféle módszerben, semmiféle biztosításban! Semmiféle kilencedben és nyolcadban! Semmiiben! - Csak a mi Urunk, Jézus Krisztusban és az ő Istenében.

Amen.